

O R A C I Ó

=====

L'arma del cristià és l'oració, sens ella no's pot entrar al Cel, perquè encara que'l Baptisme perdona tots els pecats després del Baptisme queda el fomes peccati, o sia la inclinació al mal que ens incita interiorment a pecar i el món i diemoni que exteriorment també ens fan la guerra; per això Jesucrist amb insistència ens recomana l'oració: Convé pregar, diu, i jamai desmaiar, (lluc XVIII, 1); pregueu a fi de que no caiguen en la tentació, (lluc XXII, 40); pregueu uns pels altres per llur salvació, perquè és de gran preu l'oració perseverant del just, (Sant. V, 16).

L'oració no és altra cosa que l'enlairament de l'esperit a Déu nostre Senyor. Hi ha dues classes d'oració; mental i vocal; no obstant les dues tendeixen a un mateix fi; per això aquest humil treballlet, al parlar de l'oració, en refereixo a ella en general, çò és, en quan significa, aixecar l'esperit a Déu.

Voleu veure, doncs, el poder que té l'oració envers Déu? Solament tenim que fullejar el llibre de nostra santa religió cristiana, i veurem que per ella Josué obtingué que el sol és parés ans d'arribar a la posta; Elies feu baixar foc del Cel; Moisès obtingué victòria, subjectà províncies, vencé a sos enemics. L'oració desmuronà Jericó; ella conservà Nínive; per ella Bethulia és llibertà, Judit tallà el cap a Holofernes, Ester salvà el poble de Déu. Per l'oració els Apòstols seronen tempestes, donen vista als cecs, oïda als sords, parla als muts, salut als malals, etc. I encara us diré una altra prerrogativa de l'oració, i és que per ella Déu lliure són poder a l'albir de les criatures, segons aquelles paraules de l'Escriptura: "Obedi-ento Deo voci hominis".

L'oració és una confessió de nostre no-res, un testimoni de nostra dependència, una senyal i prova de nostra submissió, i per això és un acte i un dels principals exercicis de nostra santa religió. En qualsevol ocasió sempre té la mateixa eficàcia davant nostre Senyor. Amb els homes s'ha de buscar el temps a propòsit a fi de que et concedeixin el que demanes, i encara fent-se pregar molt. Amb Déu tot el contrari; a qualsevol hora del dia o de la nit, en qualsevol lloc o moment de nostra vida que li parlem, sempre està disposat a escoltar-nos. Per òll tots els temps són propicis i favorables per atendre nostra oració i remeiar nostres necessitats. Per això en la Sda. Escriptura ens diu: demaneu i s'us donarà.

Siguent tan poderosa l'oració envers Déu, doncs mitjançant ella podem aplacar l'ira divina, desarmar-la de llur còlera,